

Evangelhia zilei de joi: Viziune supranaturală sau a treia dimensiune

Comentariul Evangheliei de joi din săptămâna a 6-a din timpul de peste an: „Mergi în urma mea, Satană, căci nu te gândești la cele ale lui Dumnezeu, ci la cele ale oamenilor.” Atunci când avem grijă de rugăciune și de dialogul constant cu Domnul, dobândim o viziune supranaturală: privirea ni se lărgeste, iar perspectiva asupra vieții noastre se amplifică.

Evangelhie (Mc 8,27-33)

Isus și discipolii săi au plecat spre satele Cezareii lui Filip.

Pe drum i-a întrebat pe discipolii săi, spunându-le: „Cine spun oamenii că sunt eu?”

Iar ei i-au spus: „«Ioan Botezătorul», alții «Ilie», iar alții «Unul din profeți»”.

Atunci, el i-a întrebat: „Dar voi cine spuneți că sunt eu?”

Răspunzând, Petru i-a spus: „Tu ești Cristosul!”

Și le-a poruncit să nu vorbească nimănui despre el. Atunci a început să-i învețe că Fiul Omului trebuie să sufere multe, să fie respins de bătrâni, de arhierei și cărturari, să fie ucis și a treia zi să învie. Și le spunea aceasta în mod deschis.

Dar Petru, luându-l deoparte, a început să-l certe.

Iar el, întorcându-se și privindu-și discipolii, l-a certat pe Petru și a spus: „Mergi în urma mea, Satană, căci nu te gândești la cele ale lui Dumnezeu, ci la cele ale oamenilor”.

Comentariu

Isus a călătorit pe jos distanțe mari împreună cu ucenicii săi, ducând Evanghelia pretutindeni. În pasajul de astăzi, îl găsim la 60 km nord de Cafarnaum, în celebra Cezareea lui Filip, un oraș bogat în vegetație și apă, fondat de Irod în onoarea Cezarului Augustus și oferit fiului său Filip. Această cetate și satele dimprejur sunt cele care, într-un fel, au provocat întrebarea lui Isus despre propria sa identitate: „Cine spun oamenii că sunt eu?” (v. 27).

În fața răspunsurilor nepotrivite ale mulțimii, Petru este singurul care

formulează un răspuns pe măsura misterului persoanei lui Isus: „Tu ești Cristosul” (v. 29). Totuși, Petru înțelege acest adevăr într-un mod uman și limitat, asemenea celorlalți. De aceea, atunci când Isus anunță suferințele pe care le va îndura, Petru le respinge cu vehemență.

Afecțiunea sa, deși sinceră, era greșit îndreptată, motiv pentru care merită din partea lui Isus o mustrare puternică și serioasă: „Mergi în urma mea, Satană, căci nu te gândești la cele ale lui Dumnezeu, ci la cele ale oamenilor” (v. 33).

Pentru a fi buni creștini și a nu-L întrista pe Domnul, avem nevoie de **viziune supranaturală**, adică de capacitatea de a vedea lucrurile și persoanele așa cum le vede Dumnezeu. Iar acest lucru nu este întotdeauna ușor, mai ales când trebuie să acceptăm crucea și suferințele ca parte a planului divin.

Așa cum explica Sfântul Josemaría: „Oamenii au o viziune plană, lipită de pământ, pe două dimensiuni. — Când vei trăi o viață supranaturală, vei dobândi de la Dumnezeu a treia dimensiune: înălțimea, și odată cu ea, relief, greutatea și volumul” ^[1].

Când cultivăm rugăciunea și dialogul constant cu Domnul, când ne rezervăm momente fixe pentru a fi singuri cu Dumnezeu, dobândim viziunea supranaturală: privirea noastră se lărgeste, înțelegerea lucrurilor capătă noi perspective, iar orizonturile vieții se deschid spre ceea ce înainte era de neconceput – orizonturile lui Dumnezeu.

^[1] Sfântul Josemaría, *Drum*, nr. 279.

pdf | document generat automat din
[https://dev.opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-joi-viziune-
supranaturala-sau-a-treia-dimensiune/](https://dev.opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-joi-viziune-supranaturala-sau-a-treia-dimensiune/)
(08.08.2025)